

I

(Informacje)

RADA

WSPÓLNE STANOWISKO NR 19/2005

przyjęte przez Radę w dniu 17 lutego 2005 r.

w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty

(2005/C 144 E/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 i 135,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do zadań Wspólnoty należy popieranie w całej Wspólnocie harmonijnego, trwałego i zrównoważonego rozwoju działalności gospodarczej poprzez ustanowienie wspólnego rynku oraz unii gospodarczej i walutowej. W tym celu, rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału.
- (2) Wprowadzanie do systemu finansowego korzyści pochodzących z działań sprzecznych z prawem oraz ich inwestowanie po wypraniu jest szkodliwe dla zdrowego i trwałego rozwoju gospodarczego. W związku z tym, dyrektywa Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991

r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy ⁽³⁾ wprowadziła wspólnotowy mechanizm zapobiegający praniu brudnych pieniędzy poprzez monitorowanie transakcji dokonywanych za pośrednictwem instytucji kredytowych i finansowych oraz w ramach określonych grup zawodowych. Ponieważ istnieje ryzyko, że zastosowanie tego mechanizmu doprowadzi do zwiększonych przepływów środków pieniężnych w nielegalnych celach, dyrektywa 91/308/EWG powinna zostać uzupełniona o system kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty.

- (3) Obecnie takie systemy kontroli stosowane są jedynie przez nieliczne Państwa Członkowskie działające na podstawie przepisów krajowych. Rozbieżności w przepisach są niekorzystne dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Podstawowe elementy powinny zatem zostać zharmonizowane na poziomie Wspólnoty w celu zapewnienia równoważnego poziomu kontroli przepływów środków pieniężnych przez granice Wspólnoty. Harmonizacja taka nie powinna jednak wpływać na możliwość stosowania przez Państwa Członkowskie krajowych systemów kontroli przepływów środków pieniężnych w obrębie Wspólnoty, zgodnie z istniejącymi postanowieniami Traktatu.
- (4) Należy także wziąć pod uwagę uzupełniające działania innych gremiów międzynarodowych, w szczególności Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF), ustanowionej na szczycie G-7 w Paryżu w 1989 r. IX zalecenie specjalne FATF z dnia 22 października 2004 r. wzywa rządy do podjęcia kroków w celu wykrycia fizycznych przepływów środków pieniężnych, w tym poprzez system deklaracji lub innych obowiązków ujawniania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 E z 24.9.2002, str. 574.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 15 maja 2003 r. (Dz.U. C 67 E z 17.3.2004, str. 259), wspólne stanowisko Rady z dnia 17 lutego 2005 r. i stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 28.6.1991, str. 77. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2001/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 76).

- (5) Odpowiednio, środki pieniężne przewożone przez osoby fizyczne wjeżdżające do Wspólnoty lub wyjeżdżające ze Wspólnoty powinny podlegać zasadzie składania obowiązkowej deklaracji. Zasada ta umożliwiłaby służbom celnym zebranie informacji o takich przepływach środków pieniężnych oraz, w miarę potrzeby, przekazanie tych informacji innym organom. Służby celne są obecne na granicach Wspólnoty, gdzie kontrole są najskuteczniejsze, a niektóre z tych służb zgromadziły już praktyczne doświadczenie w tej dziedzinie. Należy stosować rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego⁽¹⁾. Wzajemna pomoc powinna zapewnić zarówno prawidłowe kontrolowanie przepływów środków pieniężnych, jak i przekazywanie informacji, które mogą okazać się przydatne w osiągnięciu celów dyrektywy 91/308/EWG.
- (6) Z uwagi na prewencyjny cel i odstrasżający charakter obowiązku złożenia deklaracji powinno się go dopełniać przy wjeździe do Wspólnoty lub przy wyjeździe ze Wspólnoty. Jednakże w celu skoncentrowania działań organów na istotnych przepływach środków pieniężnych obowiązkowi temu powinny podlegać jedynie przepływy środków pieniężnych w kwocie 10 000 EUR lub wyższej. Należy także podkreślić, że obowiązek złożenia deklaracji dotyczy osoby fizycznej przewożącej środki pieniężne, bez względu na to, czy jest ona ich właścicielem czy nie.
- (7) Należy stosować wspólny standard dla informacji podlegających przekazywaniu. Ułatwi to właściwym organom wymianę informacji.
- (8) Pożądane jest przyjęcie definicji niezbędnych do jednolitej interpretacji niniejszego rozporządzenia.
- (9) Informacje zebrane przez właściwe organy w ramach niniejszego rozporządzenia powinny być przekazane organom, o których mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy 91/308/EWG.
- (10) Jeżeli istnieją przesłanki wskazujące, że kwoty środków pieniężnych są związane z działaniami sprzecznymi z prawem powiązanymi z przepływem środków pieniężnych, o których mowa w dyrektywie 91/308/EWG, informacje zebrane przez właściwe organy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mogą być przekazane właściwym organom innych Państw Członkowskich i/lub Komisji. Podobnie, należy zapewnić możliwość przekazywania określonych informacji, gdy tylko istnieją przesłanki wskazujące na przepływy środków pieniężnych w kwotach poniżej progu określonego w niniejszym rozporządzeniu.
- (11) Właściwym organom powinno się przyznać uprawnienia niezbędne do sprawowania skutecznej kontroli nad przepływami środków pieniężnych.
- (12) Uprawnienia właściwych organów powinny być uzupełnione o obowiązek ustanowienia kar przez Państwa Członkowskie. Jednakże kary powinny być nakładane jedynie za niezłożenie deklaracji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (13) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w wystarczający sposób przez Państwa Członkowskie, a w związku z tym, z uwagi na transgraniczny wymiar zjawiska prania brudnych pieniędzy na rynku wewnętrznym, możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (14) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z prawami podstawowymi oraz zasadami określonymi w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

1. Niniejsze rozporządzenie uzupełnia przepisy dyrektywy 91/308/EWG dotyczące transakcji dokonywanych przez instytucje finansowe i kredytowe oraz określone grupy zawodowe, poprzez ustanowienie zharmonizowanych przepisów dotyczących kontroli, przez właściwe organy, środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty.

2. Niniejsze rozporządzenie nie uchybia działaniom krajowym podejmowanym w celu kontroli przepływów środków pieniężnych w obrębie Wspólnoty, jeżeli działania te podejmowane są zgodnie z art. 58 Traktatu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące definicje:

1) „właściwe organy” oznaczają organy celne Państw Członkowskich lub wszelkie inne organy uprawnione przez Państwa Członkowskie do stosowania niniejszego rozporządzenia;

2) „środki pieniężne” oznaczają:

a) zbywalne papiery na okaziciela, w tym instrumenty płatnicze na okaziciela, takie jak czek, podróżne, instrumenty zbywalne (w tym czek, weksle i przekazy pieniężne) na okaziciela, indosowane bez ograniczeń, wystawione na fikcyjnego odbiorcę płatności lub występujące w innej formie, która powoduje przejście tytułu do nich przy ich przekazaniu, oraz instrumenty niekompletne (w tym czek, weksle i przekazy pieniężne), które są podpisane, lecz nie zawierają nazwiska odbiorcy płatności;

⁽¹⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

- b) gotówkę (banknoty i monety będące w obiegu jako środki płatnicze).

Artykuł 3

Obowiązek złożenia deklaracji

1. Każda osoba fizyczna wjeżdżająca do Wspólnoty lub wyjeżdżająca ze Wspólnoty i przewożąca środki pieniężne o wartości 10 000 EUR lub wyższej zobowiązana jest zgodnie z niniejszym rozporządzeniem do zgłoszenia tej kwoty właściwym organom Państwa Członkowskiego, przez które wjeżdża do Wspólnoty lub wyjeżdża ze Wspólnoty. Obowiązek złożenia deklaracji nie jest spełniony, jeżeli przekazane informacje są nieprawdziwe lub niekompletne.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera dane dotyczące:

- a) składającego deklarację, w tym imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo;
- b) właściciela środków pieniężnych;
- c) zamierzonego odbiorcy środków pieniężnych;
- d) kwoty i rodzaju środków pieniężnych;
- e) pochodzenia i zamierzonego celu przeznaczenia środków pieniężnych;
- f) trasy przewozu;
- g) środka transportu.

3. Informacje przekazywane są, stosownie do ustaleń Państwa Członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, na piśmie, ustnie lub drogą elektroniczną. Jednakże składający deklarację może, na własne żądanie, przekazać informacje na piśmie. Przy złożeniu deklaracji pisemnej składający deklarację otrzymuje, na żądanie, potwierdzoną kopię deklaracji.

Artykuł 4

Uprawnienia właściwych organów

1. W celu sprawdzenia, czy dopełniono obowiązku złożenia deklaracji ustanowionego w art. 3, funkcjonariusze właściwych organów są uprawnieni, na warunkach określonych w przepisach krajowych, do kontrolowania osób fizycznych, ich bagażu oraz ich środków transportu.

2. W przypadku niedopełnienia obowiązku złożenia deklaracji ustanowionego w art. 3 środki pieniężne mogą zostać zatrzymane na mocy decyzji administracyjnej na warunkach określonych w przepisach krajowych.

Artykuł 5

Zapisywanie i przetwarzanie informacji

1. Informacje uzyskane zgodnie z art. 3 i/lub art. 4 są zapisywane i przetwarzane przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, o którym mowa w art. 3 ust. 1, i udostępniane organom tego Państwa Członkowskiego, o których mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy 91/308/EWG.

2. Jeżeli w wyniku kontroli przewidzianych w art. 4 okaże się, że osoba fizyczna wjeżdża do Wspólnoty lub wyjeżdża ze Wspólnoty z kwotami pieniężnymi niższymi niż kwota progowa określona w art. 3 i gdy istnieją przesłanki wskazujące na działania sprzeczne z prawem, o których mowa w dyrektywie 91/308/EWG, związane z przepływem środków pieniężnych, właściwe organy Państwa Członkowskiego, o którym mowa w art. 3 ust. 1, mogą zapisywać i przetwarzać także taką informację oraz imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, jak również obywatelstwo tej osoby i dane dotyczące wykorzystywanego środka transportu oraz mogą udostępniać je organom tego Państwa Członkowskiego, o których mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy 91/308/EWG.

Artykuł 6

Wymiana informacji

1. Jeżeli istnieją przesłanki wskazujące, że kwoty środków pieniężnych związane są z działaniami sprzecznymi z prawem, o których mowa w dyrektywie 91/308/EWG, powiązanymi z przepływem środków pieniężnych, informacje uzyskane na podstawie deklaracji przewidzianej w art. 3 lub w wyniku kontroli przewidzianych w art. 4 mogą zostać przekazane właściwym organom w innych Państwach Członkowskich.

Rozporządzenie (WE) nr 515/97 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli istnieją przesłanki wskazujące, że kwoty środków pieniężnych są związane z korzyściami z oszustwa lub z jakimkolwiek innymi działaniami sprzecznymi z prawem mającymi niekorzystny wpływ na interesy finansowe Wspólnoty, informacje te przekazywane są także Komisji.

Artykuł 7

Wymiana informacji z państwami trzecimi

Państwa Członkowskie lub Komisja mogą w ramach wzajemnej pomocy administracyjnej przekazywać informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia państwu trzeciemu, pod warunkiem udzielenia zgody przez właściwe organy, które uzyskały te informacje zgodnie z art. 3 i/lub art. 4 oraz zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi i wspólnotowymi dotyczącymi przekazywania danych osobowych państwom trzecim. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o takiej wymianie informacji, jeżeli są one szczególnie istotne dla wykonania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Kary

1. Każde Państwo Członkowskie ustanawia kary, które stosuje się w przypadku niedopełnienia obowiązku złożenia deklaracji ustanowionego w art. 3. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję najpóźniej do ... (*) o karach grożących w przypadku niedopełnienia obowiązku złożenia deklaracji, ustanowionego w art. 3.

(*) 18 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Ocena

Cztery lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z jego stosowania.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... (*).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

(*) 18 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 25 czerwca 2002 r. Komisja przedłożyła Radzie sprawozdanie dotyczące kontroli transgranicznego przepływu środków pieniężnych wraz z wnioskiem dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania praniu pieniędzy poprzez współpracę służb celnych, na podstawie art. 135 Traktatu ⁽¹⁾ ⁽²⁾.

Parlament Europejski wydał swoją opinię w pierwszym czytaniu w dniu 15 maja 2003 r. ⁽³⁾, przyjmując 23 poprawki do wniosku.

W dniu 3 lipca 2003 r. Komisja przedstawiła Radzie zmieniony wniosek w powyższej sprawie ⁽⁴⁾.

W dniu 17 lutego 2005 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko zgodnie z art. 251 ust. 2 Traktatu.

II. CEL WNIOSKU

Wniosek ma na celu wprowadzenie obowiązku polegającego na deklarowaniu przez osoby fizyczne przepływu środków pieniężnych powyżej określonego progu na zewnętrznych granicach UE. Ponadto celem wniosku jest wzmocnienie kontroli granicznej przepływu środków pieniężnych oraz poprawa wymiany informacji pomiędzy odpowiednimi władzami.

III. ANALIZA WSPÓLNEGO STANOWISKA

1. Uwagi ogólne

Wspólne stanowisko Rady, zgodnie z wnioskiem Komisji, ma na celu wprowadzenie zharmonizowanej kontroli granicznej przepływu środków pieniężnych, tym samym stanowiąc uzupełnienie dyrektywy 91/308/EWG ⁽⁵⁾ oraz zapewniając właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego poprzez eliminowanie obecnych rozbieżności w ustawodawstwie krajowym.

2. Szczegóły stanowiska Rady

Rada zajęła następujące stanowisko w sprawie poprawek przyjętych przez Parlament Europejski:

a) Podstawa prawna

Zgodnie z opinią Parlamentu Europejskiego (poprawka 2) Rada dodała art. 95 jako podstawę prawną wniosku. Rada zauważyła, że głównego punktu projektu rozporządzenia nie powinno stanowić uniemożliwianie prania pieniędzy (które wymagałoby innej podstawy prawnej), ale wprowadzenie zharmonizowanych kontroli granicznych przepływu środków pieniężnych, dla których właściwą podstawę prawną stanowi art. 95 Traktatu, regulujący zbliżanie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich w powiązaniu z funkcjonowaniem rynku wewnętrznego.

b) Przekształcenie w dyrektywę

Rada nie mogła przyjąć poprawek PE związanych z przekształceniem wniosku w dyrektywę (poprawki 1, 8, 9, 18, 20, 21, 22, 23), zważywszy że wystarczający stopień harmonizacji w stosunkowo krótkim okresie można osiągnąć jedynie w drodze rozporządzenia, które jest ogólnie obowiązujące, wiąże w całości oraz stosuje się bezpośrednio we wszystkich Państwach Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 E z 24.9.2002, str. 574.

⁽²⁾ COM(2002) 328 wersja ostateczna.

⁽³⁾ Dz.U. C 67 E z 17.3.2004, str. 259.

⁽⁴⁾ Dokument 11151/03 UD 67 EF 35 ECOFIN 203 CRIMORG 51 CODEC 948.

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy (Dz.U. L 166 z 28.6.1991, str 77).

c) *Obowiązkowa deklaracja*

W swoim wspólnym stanowisku Rada poparła wniosek Komisji dotyczący systemu składania obowiązkowych deklaracji. Rada nie poparła koncepcji pozwalającej Państwom Członkowskim na dokonanie wyboru pomiędzy systemem składania deklaracji lub systemem ujawniania, jak zostało to zasugerowane przez Parlament Europejski (poprawki: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 14, 18, 19). Taki wybór pomiędzy dwoma systemami byłby sprzeczny z jednolitym stosowaniem zaproponowanych środków w całej Wspólnocie. Jednakże Rada wprowadziła pewien stopień elastyczności poprzez pozostawienie Państwom Członkowskim wyboru w kwestii wprowadzenia obowiązku składania deklaracji w formie pisemnej, ustnej lub elektronicznej. Rada wyraziła zgodę na usunięcie formularza deklaracji zawartego w załączniku do wniosku oraz na włączenie przepisu dotyczącego informacji, jakie należy podać w deklaracji składanej w formie pisemnej, ustnej lub elektronicznej [patrz również poniżej: pkt 3 lit. b)].

d) *Kwota progowa podlegająca zadeklarowaniu*

Rada opowiedziała się za kwotą progową w wysokości 10 000 EUR, która jest niższa od kwot progowych przewidzianych we wniosku Komisji oraz w opinii Parlamentu Europejskiego (poprawki: 3, 7). Niższa kwota progowa odzwierciedla fakt, że ustawodawstwa wielu Państw Członkowskich przewidują obecnie znacznie niższe kwoty progowe oraz że poziom pierwotnie proponowany (15 000 EUR) wywołałby skutek w postaci ogromnego spadku intensywności kontroli w tych Państwach Członkowskich.

Niższy próg stanowi także wyraźny sygnał na poziomie międzynarodowym, iż Rada chce przyjąć środki w celu monitorowania przepływu środków pieniężnych poprzez wprowadzenie w całej Wspólnocie ścisłego i jednolitego limitu, który jest łatwy do wdrożenia i czytelny dla podróżnych wjeżdżających na terytorium Wspólnoty lub z niego wyjeżdżających.

e) *Uprawnienia właściwych władz*

Uwzględniając uprawnienia właściwych władz, Rada zgodziła się z Parlamentem Europejskim (poprawki: 10 i 17) co do tego, że przepis ten należy umieścić w innym kontekście, a zatem przenieść go do artykułu znajdującego się bezpośrednio za przepisem dotyczącym obowiązku składania deklaracji. W odniesieniu do treści tego przepisu, Rada uznała, że upoważnienia władz krajowych należy dokonać na warunkach ustanowionych zgodnie z ustawodawstwem krajowym. Ponadto władze krajowe powinny również być upoważnione do przeprowadzania kontroli środków transportu w celu sprawdzenia przestrzegania obowiązku złożenia deklaracji. Jednakże Rada nie utrzymała maksymalnego okresu trzech dni na zatrzymanie środków pieniężnych, jak zostało to przewidziane we wniosku i poparte w poprawce 11, mając na uwadze fakt, że takie ograniczenie w czasie nie pozwoliłoby władzom na niezbędną elastyczność w zakresie przeprowadzania kontroli i jednoczesnego prowadzenia dochodzeń w celu określenia istnienia potrzeby wszczęcia procedury karnej w danej sprawie.

f) *Definicja „środków pieniężnych”*

W dniu 22 października 2004 r., Finansowa Grupa Zadaniowa ds. Prania Pieniędzy (FATF) przyjęła swoje specjalne zalecenie IX w sprawie przewoźników środków pieniężnych. Zalecenie to, uzgodnione na szczelbu międzynarodowym, zawiera definicję „środków pieniężnych”, którą Rada wprowadziła do obecnego projektu rozporządzenia w celu zagwarantowania możliwie jak największej spójności przepisów na szczelbu wspólnotowym i międzynarodowym. Zgodnie z wnioskiem zgłoszonym w poprawce 13, tekst rozszerza definicję środków pieniężnych w celu objęcia nią szerszego zakresu czeków niż pierwotnie proponowano.

g) *Wymiana informacji*

Rada wyjaśniła i przeredagowała przepisy dotyczące wymiany informacji między władzami (poprawka 15):

- Po pierwsze, wyjaśnia się, że informacje uzyskane przy użyciu deklaracji lub w wyniku kontroli są rejestrowane i przetwarzane przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego oraz udostępniane, w tym samym Państwie Członkowskim, jednostce wywiadu finansowego (FIU), przy czym ta ostatnia zasada jest także wyraźnie zawarta w specjalnym zaleceniu IX FATF. W przypadku gdy osoby wjeżdżające na obszar Wspólnoty, lub z niego wyjeżdżające, mają przy sobie mniej niż 10 000 EUR, lecz istnieją oznaki mogące wskazywać na nielegalną działalność, pewne informacje na temat tych osób mogą również być rejestrowane i przetwarzane przez właściwe władze w obrębie danego Państwa Członkowskiego i udostępniane FIU tego państwa.

- Po drugie, można dokonywać między Państwami Członkowskimi wymiany informacji uzyskanych przy użyciu deklaracji lub w wyniku kontroli. Do tej wymiany informacji stosuje się, *mutatis mutandis*, rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego.
- Ponadto można dokonywać wymiany informacji z państwami trzecimi, w ramach umowy o wzajemnej pomocy administracyjnej. Jednakże przekazywanie informacji wymaga zgody władz, które te informacje pierwotnie zgromadziły oraz przepisom o ochronie danych osobowych. Komisja powinna być powiadomiona o takiej wymianie informacji w przypadku gdy są one szczególnie ważne dla wykonania niniejszego rozporządzenia.

h) Wspólna baza danych

Rada nie zaakceptowała koncepcji przekazywania uzyskanych informacji do bazy danych administrowanej wspólnie przez Państwa Członkowskie i prowadzonej przez Europejski Urząd Policji (Europol) (poprawka 16). Rada uznała, że podstawa prawna projektu rozporządzenia nie objęłaby takiego przepisu.

i) Sprawozdanie Komisji

We wspólnym stanowisku Rada zaakceptowała koncepcję zawartą w poprawce 22 i wprowadziła przepis wymagający od Komisji przedłożenia sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie cztery lata po wejściu w życie rozporządzenia.

3. Nowe punkty wprowadzone przez Radę

Oprócz kwestii, na temat których swoją opinię przedstawił Parlament Europejski, a wspólne stanowisko Rady zostało przedstawione powyżej, Rada wprowadziła do wniosku następujące nowe punkty:

a) Zakres rozporządzenia

Wewnątrzwspólnotowe kontrole środków pieniężnych mogą być utrzymywane tam, gdzie jest to zgodne z Traktatem.

Ponadto Rada dostosowała zasięg geograficzny rozporządzenia, mając na uwadze fakt, że dla zachowania przejrzystości w stosunku do podróżnych oraz w celu ułatwienia stosowania rozporządzenia przez właściwe władze kontrola przepływu środków pieniężnych powinna być przeprowadzana w momencie wjazdu osoby fizycznej na terytorium Wspólnoty lub w momencie, gdy z niego wyjeżdża. Rozwiązanie to zapewniłoby także równoległe stosowanie dyrektywy 91/308/EWG oraz obecnego projektu rozporządzenia na tym samym obszarze geograficznym.

b) Formularz deklaracji

Rada nie przyjęła jednolitego formularza deklaracji zaproponowanego przez Komisję. W zamian Rada wolała uściślić/uszczegółowić dane, jakie należy podać w deklaracji. Ma to na celu ograniczenie obciążenia administracyjnego wobec właściwych władz do absolutnego minimum przy uzyskiwaniu informacji od podróżnych, zapewniając jednocześnie uzyskanie minimum informacji na temat przepływu środków pieniężnych, a następnie udostępnienie ich do wymiany z innymi władzami.

c) Kopia deklaracji pisemnej

W przypadku złożenia deklaracji w formie pisemnej przez deklarującego Rada wprowadziła przepis zapewniający, że jest on uprawniony do otrzymania na żądanie potwierdzonej kopii deklaracji.

d) *Kary*

Rada uprościła przepis dotyczący kar, dostosowując go do analogicznych przepisów w porównywalnych aktach prawnych⁽¹⁾. Państwa Członkowskie powinny zatem wprowadzić skuteczne, odstraszające i proporcjonalne kary za naruszenie obowiązku zadeklarowania przepływu środków pieniężnych przy przekraczaniu zewnętrznych granic Wspólnoty. Rada przyjęła poprawkę 19 dotyczącą przedłużenia terminu powiadomienia Komisji o obowiązujących karach. Rada ustaliła okres 18 miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia.

IV. **WNIOSEK**

Rada we wspólnym stanowisku wyraża poparcie dla celu proponowanego rozporządzenia, jakim jest wprowadzenie zharmonizowanej kontroli granicznej przepływu środków pieniężnych oraz zacieśnianie współpracy między właściwymi władzami. Wobec istnienia ryzyka, że zastosowanie ściślejszych kontroli w sektorze finansowym po przyjęciu dyrektywy 91/308/EWG doprowadzi do zwiększenia przepływu środków pieniężnych służącego nielegalnym celom, Wspólnota podkreśla swoją wolę zwalczania problemu nielegalnego przepływu środków pieniężnych poprzez wprowadzenie obowiązku deklarowania przez osoby fizyczne przepływu środków pieniężnych powyżej kwoty progowej 10 000 EUR na granicach Wspólnoty, jednocześnie unikając ewentualnych negatywnych skutków dla funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez zastosowanie tych środków w drodze rozporządzenia w sposób zharmonizowany w całej Wspólnocie.

⁽¹⁾ Por. np. art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa.